

1^N

a 752

Spøkelseshuset

G

Det var langt på natt. Bladene raslet
i den kalde vinden. Hien
var våt og gjæmte og det var
lit blomster. Fullmånen skinte.
Jeg trasket med små skritt
i mine gjæmte sko. Så regnet
det. Så dultet, tikke jeg.
Jeg gikk mens jeg tikke for
meg selv. Hvorfor gjør jeg dette?

Så jeg omsider var ferdig med
turen og takere så jeg kaset.
Jeg ville finne ut net! Husket
var raskt og manglet følge.
Men jeg skulle likevel at det
var noen der. Jeg åpnet døren
og sto der. Ventet i noen sekunder.
Er du klar for dette? tikke
jeg litt smått.

Plutselig hørte jeg en beredelse.
Men jeg måtte ha den! Hvorfor
vaget jeg meg inn i huset for
en liten viktig ting. Jeg gikk
flere skritt inn i huset.
Jeg trasket opp de tållene trappene.
Trinet bak meg klakk.

2

52F o
Nå var jeg i loftet. Uten
at jeg var klar for det.

- Knekk, ja det.

Jeg stupte ned mot gulvet
og skreik. Jeg følte meg kald.
Pladask landet jeg som en ball,
dullek borti veggen og stoffet.
Jeg varke meg selv. Til
verske for meg kom det litt
lyd. Kakkelakker. Billet.

- Hjelp! Gjallt det gjennom
veggen. Jeg rasket opp vegen
og sto i grepet. Stiv og kald.
Kakkelaakkene var botte.

Bilene grå. Men det var viktig
for meg. Jeg måtte ha den.

Så drønte jeg. Nei, så jeg til
meg selv. Jeg gikk et skritt
til. Frynget, i helle kroppen.
Jeg skalv som en påferdig
hund. Et skritt til. Og
enda et. Nå var jeg i huset.
Jeg bestemte meg. Hvor det
skulle gjøres, så det for!
Jeg riste ikke om jeg var klar
for dette. Jeg utforket tomhet,
holdt alle vekk klart.

4ⁿ

trykket på det røde knappen.
tik tak tik tak. Så var
jeg kommet til en vei. Hvor
skulle jeg plassere den.
Vinduet sto åpent. Det var
fullt av i huset. Jeg så ham.
Mannen som drepte min familie,
men ikke meg. Utdyr meg.
Jeg plasserte bomben ved vinduet.
2 minutter igjen. Jeg fant
meg et trykt gjemmested. Ventet,
terke. Jeg hadde lyktes. Endelig.
Jeg hadde prøvd og prøvd. Bomben
og bomben. Den ikke 10. 70 sek
igjen. Det! Det smalt så
det ristet. Ingen igjen. Det begynte
å prente. Best å komme seg
unna. Jeg pekte tommellen opp.
En grønn Lada kom mot meg.
Kan rulle ned vinduet.
Ja sit, roff inn

Jeg lukket døra og vi suste
gjennom skogen. Mannen var
muse stille. Mannen rekket opp pistolen.
Jeg kjøpte den inn i koffert. Hans.
Stoffet. La han med hud ved i
vannet. Kjøpte videre. Nå var
det andre ting i ventet. Smilet
kom. Jeg var lykkelig. Jeg var utpøelig.

3

Jeg løp langs veggen helt til
 andre murende. Ilt var det
 en tapp. Vertøft, gikk jeg opp
 tapperne. 15. trin. Bare en
 dør til, så hadde jeg den.
 Jeg skulle at holdt jeg den
 med en deilig følelse. Men
 jeg dropte.

Jeg tok løpebrett og parket opp dør.
 Nå måtte det gjøres raskt.
 Jeg søkelte etter den. Det!
 Jeg så den.

- Hva kom det fra veggen
 vertet.

- Hva vil du ha? fra den
 andre veggen.
 Sør! tenkte jeg.

Med små kjøpe jeg som en
 fekte sprittet jeg bort til
 der. Jeg tok den med meg og
 sparket og vegger. Jeg fløy.
 Landet, bømmet og tallet. Jeg
 sprittet alt jeg kunne. Jeg
 passerte tallet. Nå var det
 ikke langt igjen. Jeg så
 lys. Snart var jeg det. Tidspunktet
 på tinger viste 05:00. Jeg

5^N

Jeg var tnders.

